

MY LONELINESS IS KILLING ME

Regi, manus: Ole Mads Vevele

Med: Britney Spears, Ole Mads Vevele

Prod: Enkeltmannsforetaket Ole Mads Vevele, 2005

DV/DV-Cam, 17 min

I programmet står det: "Filmen er sentrert rundt en ung mann i begynnelsen av 30-årene som sitter alene på sin hybel." Denne mannen ser på en musikkvideo av Britney Spears, og filmens tittel er hentet fra teksten i sangen. Britney ser på oss fra en pc-skjerm, i et stort og et lite bilde, mens det i tillegg kjøres en pornofilm i bakgrunnen (på pc-skjerm). Mannen ser vi i speilbilde på skjermen, og som en silhuett i en mørk hybel mellom de tre gangene han/vi får se videoen. Musikkvideoen vises tre ganger, første gang i realtid, andre gang i slow-motion og tredje gang i ultra-slow motion. Mannen synger/mimer med, og hver gang avsluttes med at mannen "speiler" Britneys ansiktsuttrykk og imiterer henne.

Hvis den første, i realtid, hadde et budskap om populærkultur, porno, fremmedgjøring, ensomhet, ensformighet etc., hamrer del to og tre dette inn. Eller rettere sagt, den kverner og maler. Filmen oppleves som ekstremt overtydelig i forhold til sitt budskap. Men det må samtidig helt åpenbart ha vært regissørens mening. Kanskje har målet vært at vi i løpet av disse 17 minuttene skulle føle den samme avmakten og tomheten som denne unge mannen gjør? En får dessuten all den tid en trenger til å gjøre seg eventuelle refleksjoner knyttet til filmens tema. Et spennende eksperiment, som ikke fungerte overfor undertegnede. Første del likte jeg, men uten del to og tre ville kanskje ikke budskapet kommet tydelig nok fram?